

Sygn. III K 15/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 29 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Andrzej Lewandowski

Protokolant: Kacper Gąsiorowski

przy udziale Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieście - Krzysztofa Niedzielskiego

po rozpoznaniu we Wrocławiu na rozprawie w dniu 18 marca 2022 r.

sprawy:

P. G. syna J. i M. z domu M.,

urodzonego (...) we W.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 19 lipca 2021 roku do 24 sierpnia 2021 roku we W., działając jako prezes jednoosobowego zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem znacznej wartości w kwocie 300.000,00 zł bank (...) S.A. z siedzibą w W. w ten sposób, że po uprzednim złożeniu wniosku kredytowego o przyznanie ww. kwoty, na wezwanie banku przedłożył uprzednio podrobione przez siebie dokumenty w postaci potwierdzeń przelewów z rachunku firmowego ww. spółki na rachunek bankowy Urzędu Skarbowego W., które spółka miała zlecić w okresie od 20 lutego 2020 roku do 21 grudnia 2020 roku, a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania ww. wsparcia finansowego, czym chciał wprowadzić w błąd przedstawiciela banku (...) S.A. co do faktycznej sytuacji materialnej spółki, a także niezalegania przez spółkę z zobowiązaniami podatkowymi, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników (...) Banku (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k.

I. uznaje **oskarżonego P. G.** za winnego tego, że w dniu 24 sierpnia 2021 roku we W., działając jako prezes jednoosobowego zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., w celu uzyskania kredytu w kwocie 300.000,00 zł przedłożył uprzednio podrobione przez siebie dokumenty w postaci potwierdzeń przelewów z rachunku firmowego ww. spółki na rachunek bankowy Urzędu Skarbowego W., które spółka miała zlecić w okresie od 20 lutego 2020 roku do 21 grudnia 2020 roku, a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania ww. wsparcia finansowego, którego to kredytu nie uzyskał z uwagi na zakwestionowanie przedłożonych dokumentów przez pracowników (...) Banku (...) S.A., to jest popełnienia przestępstwa art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszania na okres próby, wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu grzywnę w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 100 (stu) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. zalicza oskarżonemu P. G. na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego zatrzymania od dnia 30 sierpnia 2021 r. od godziny 11:10 do dnia 31 sierpnia 2021 r. do godz. 14:45;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby poprzez składanie pisemnych informacji co 6 (sześć) miesięcy, poczynając od upływu 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

VI. na podst. art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych), w tym wymierza mu opłatę w kwocie 680 zł (sześćset osiemdziesiąt złotych).

Sędzia Andrzej Lewandowski

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 15/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. G.	<p>W dniu 24 sierpnia 2021 roku we W., działając jako prezes jednoosobowego zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., w celu uzyskania kredytu w kwocie 300.000,00 zł przedłożył uprzednio podrobione przez siebie dokumenty w postaci potwierdzeń przelewów z rachunku firmowego ww. spółki na rachunek bankowy Urzędu Skarbowego W., które spółka miała zlecić w okresie od 20 lutego 2020 roku do 21 grudnia 2020 roku, a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania ww. wsparcia finansowego, którego to kredytu nie uzyskał z uwagi na zakwestionowanie przedłożonych dokumentów przez pracowników (...) Banku (...) S.A., to jest przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W 2016r. oskarżony P. G. został prezesem zarządu w spółce	wydruk z KRS	67-69	

(...) sp. z o.o., która wcześniej funkcjonowała pod firmą (...) Sp. z o.o. Zmienił się też profil działalności spółki z obrotu nieruchomości na wykonawstwo instalacji elektrycznych. Zmieniła się też siedziba spółki z P. na W.. Jednocześnie udziałowcami spółki zostały S. B. i M. K.			
wyjaśnienia oskarżonego	35, 50, 219-220		
zeznania świadka S. B.	221, 93		
zeznana świadka M. K.	220-221, 89		
5. W 2020r. spółka zmieniła swój profil i zaczęła zajmować się instalacjami fotowoltaicznymi. Spółka od 2016r. posiadała bieżący rachunek bankowy w banku (...) S.A. w (...) we W. przy pl. (...).	wyjaśnienia oskarżonego	35, 50, 219-220	
zeznania świadka A. W.	10, 220		
7. W 2021r. spółka (...) Sp. z o.o. jako jeden z podwykonawców była zaangażowana w budowę elektrowni fotowoltaicznej w miejscowości T. i R. (każda o mocy 1 MW). W trakcie budowy pojawiły się komplikacje związane z terenem, które spowodowały konieczność postawienia dodatkowej stacji transformatorowej. Koszty te nie były uwzględnione w pierwotnej wycenie	wyjaśnienia oskarżonego	35, 50, 219-220	

<p>kontraktu i musiał je początkowo ponieść sam wykonawca, a dopiero później rozliczyć z investorem. Były to nakłady rządu 80-100 tysięcy. W związku z tym oskarżony postanowił zaciągnąć kredyt w banku, który prowadził jego rachunek bieżący, czyli (...) S.A. (...) we W..</p>			
<p>zeznania świadka S. B.</p>	<p>221, 93</p>		
<p>9. W dniu 19 lipca 2021r. w (...) banku (...) S.A. we W. złożył wniosek kredytowy o udzielenie kredytu w rachunku bieżącym spółki w wysokości 300 000 złotych z okresem spłaty w terminie 12 miesięcy, prze jednorazowej spłacie. Do wniosku dołączył dokumenty finansowe spółki w postaci sprawozdania finansowego, bilansu oraz rachunku zysków i strat.</p> <p>Wraz z nim w siedzibę banku pojawiły się jako udziałowcy spółki (...), która złożył oświadczenie w zakresie osiągniętych przez spółkę dochodów oraz upoważniły bank do sprawdzenia historii spółki w Biurze (...).</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>35, 50, 219-220</p>	
<p>zeznania świadka M. K.</p>	<p>220-221, 89</p>		
<p>zeznana świadka S. B.</p>	<p>221, 93</p>		
<p>zeznania świadka A. W.</p>	<p>220, 10</p>		

wniosek kredytowy wraz z załącznikami	15		
<p>14. Wniosek oskarżonego został wstępnie zaakceptowany przesłany do działu bezpieczeństwa Banku, gdzie po dalszej analizie zwrócono się do oskarżonego o uzupełnienie wniosku poprzez złożenie jeszcze dodatkowo potwierdzenie opłacenia składek ZUS i podatku za 2020 rok.</p> <p>W związku z realizacją inwestycji w postaci dwóch elektrowni fotowoltaicznych i zaangażowaniem w tym przedsięwzięciu dodatkowych środków finansowych oskarżony posiadał zaległość wobec urzędu skarbowego. W związku z tym oskarżony wygenerował na swoim komputerze potwierdzenia przelewów z banku (...) S.A. na rachunek urzędu skarbowego, które przerobił w programie graficznym i wydrukował. Tak podrobione potwierdzenia przelewów razem z deklaracją CIT-8 oraz zaświadczeniem z ZUS w dniu 24 sierpnia 2021r. złożył w siedzibie (...) Oddziału (...) S.A. we W..</p>	zeznania świadka A. W.	220, 10	
wyjaśnienia oskarżonego	35, 50, 219-220		
informacja ZUS	137, 139		

informacja Urzędu Skarbowego	150		
18. Przedłożone przez oskarżonego dokumenty zostały przesłane do działu bezpieczeństwa Banku, który po dokonanej weryfikacji zakwestionował ich autentyczność. Oskarżony został poproszony na kolejne spotkania w Banku, gdzie w dniu 30 sierpnia 2021r. został zatrzymany przez Policję.	zeznania świadka A. W.	10, 220	
wyjaśnienia oskarżonego	35, 50, 219-220		
protokół zatrzymania	3-4		
21. W związku z odmową udzielenia kredytu przez (...) S.A. oskarżony wynegocjował z dostawcą stacji transformatorowej zapłatę za tą stację z odroczonym terminem płatności. Jednocześnie 4 października 2021r. zwrócił się do banku (...) S.A. o udzielenie kredytu w rachunku bankowym (odnawialny) w kwocie 450 000 złotych. W dniu 28 października 2021r. została zawarta umowa nr (...) o kredyt w rachunku bankowym między (...) Sp. z o.o. a (...) Bank (...) S.A., na mocy której spółce przyznano kredyt w wysokości 450 000 złotych na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej.	wyjaśnienia oskarżonego	35, 50, 219-220	

<p>W dniu 5 listopada 2021r. spółka przelana na rachunek Banku kwotę 4500 złotych tytułem prowizji od przyznanego kredytu. 30 listopada 2021r. spółka przelała tytułem spłaty kredytu kwotę 1497,11 zł. 31 grudnia 2021r. na rachunek banku od spółki wpłynęło 2574,80 zł. 31 stycznia 2022r. w ten sam sposób spółka zapłaciła bankowi 2738,93 zł. 28 lutego 2022r. wpłacono z tytułu kredytu kwotę 2633,71 zł.</p> <p>Za pomocą rachunku spółki w (...) Banku (...) S.A. regulowane były płatności dla kontrahentów spółki.</p> <p>Spółka nadal posiada rachunek w (...) S.A. Z tego rachunku we wrześniu 2021r. spółka uregulowała należności z tytułu podatku CIT w łącznej kwocie ponad 10 000 złotych.</p>			
umowa nr (...)	185-189		
potwierdzenia przelewów	190-195, 196-214, 183-184		
24. Spółka (...) Sp. z o.o. na dzień 3 grudnia 2021r. nie miała żadnych zaległości podatkowych i nie było przeciwko niej prowadzone administracyjne postępowanie egzekucyjne. Zgodnie z	zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach analiza wiarygodności płatniczej	181-182 171-172	

<p>raportem sporządzonym w dniu 9 grudnia 2021r. przez firmę (...), prowadząca między innymi jedno z biur informacji kredytowej oraz Krajowy Rejestr Długów, ocena wiarygodności płatniczej spółki (...) Sp. z o.o. była wysoka i (4.6 w 5-stopniowej skali). Spółka nie posiadała żadnych zaległości publicznoprawnych, a w 2020r. osiągnęła przychody ze sprzedaży w kwocie 5 475 086,01 zł netto.</p>			
<p>25. Oskarżony był karany sądownie. Wyrokiem nakazowy Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 18 maja 2020r. w sprawie VII K 91/20 został skazany za przestępstwo z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości na grzywnę w ilość o 100 stawek dziennych po 30 zł każda (sprawozdawczość dotyczyła inna spółki). Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 12 stycznia 2021r. w sprawie V K 1175//20 został skazany za przestępstwa z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości na grzywnę w ilości 80 stawek dziennych po 30 zł każda. Wyrokiem Sądu rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 3 marca 2021r. w sprawie XII K 677/20 został skazany za przestępstwo</p>	<p>informacja z K.</p>	<p>32</p>	

z art. 80 § 1 k.k.s. na grzywnę w ilości 10 stawek dziennych po 100 zł każda.			
odpisy wyroków	141-142, 143, 144-145,		
27. Oskarżony ma wykształcenie wyższe, jest rozwiedziony. Z prowadzonej działalności osiąga dochody w wysokości 8000 – 10 000 zł miesięcznie. Na utrzymaniu ma córkę.	notatka urzędowa	38	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. G.	W dniu 24 sierpnia 2021 roku we W., działając jako prezes jednoosobowego zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., w celu uzyskania kredytu w kwocie 300.000,00 zł przedłożył uprzednio podrobione przez siebie dokumenty w postaci potwierżeń przelewów z rachunku firmowego ww. spółki na rachunek bankowy Urzędu Skarbowego W., które spółka miała zlecić w okresie od 20 lutego 2020 roku do 21 grudnia 2020 roku, a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania ww.	

		<p>wsparcia finansowego, którego to kredytu nie uzyskał z uwagi na zakwestionowanie przedłożonych dokumentów przez pracowników (...) Banku (...) S.A., to jest przestępstwo art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w celu doprowadzenia (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.	Brak dowodów		
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.	wyjaśnienia oskarżonego	<p>- wyjaśnienia są spójne i konsekwentne,</p> <p>- znajdują potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentów bankowych, rejestrowych oraz dotyczących sytuacji finansowej spółki (sprawozdanie finansowe, bilans), z którymi tworzą pewną spójną i logiczną całość;</p>	

		<ul style="list-style-type: none"> - poparte zasadami logiki i doświadczenia życiowego, - korelują z zeznaniami świadków; <p>Sąd miał bezpośredni kontakt z oskarżonym i w oparciu o bezpośrednio spostrzeżenia w czasie składania przez niego wyjaśnień mógł nabrać osobistego przekonania, co do wiarygodności prezentowanych relacji (sposobrzeżenia i wrażenia odniesione w trakcie bezpośredniego przesłuchania).</p>	
1.1.	zeznania świadków S. B. i M. K.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania spójne logiczne i konsekwentne, - korelują z innymi dowodami (wyjaśnieniami oskarżonego, dokumentami dotyczącymi funkcjonowania spółki), - relacja uwiarygodniona zasadami logiki i doświadczenia życiowego (świadkowie mimo, że są udziałowcami spółki, to faktycznie nie zawiadują jej sprawami i ich wiedza w tym zakresie jest ograniczona) 	
1.1	zeznania świadka A. W.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania spójne logiczne i konsekwentne, - korelują z innymi dowodami (zeznaniem świadków, wyjaśnieniami oskarżonego, dokumentami dotyczącym wniosków o kredyt), 	

		<ul style="list-style-type: none"> - świadek w żaden sposób nie jest związany z oskarżonym, a kontakt z sytuacją miał tylko w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych (obiektywizm relacji), - relacjonuje przebieg czynności służbowych, - relacja uwiarygodniona zasadami logiki i doświadczenia życiowego, 	
1.1	<p>wniosek kredytowy wraz z załącznikami</p> <p>umowa nr (...)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - dokumenty sporządzone z udziałem oskarżonego i przedstawicieli banku w sposób przewidziany prawem, - niekwestionowane przez strony, - ich treść koreluje z innymi dokumentami i dowodami, w tym zeznaniami świadka A. W. i wyjaśnieniami samego oskarżonego 	
1.1	<p>wydruk z KRS</p> <p>zaświadczenie Urzędu Skarbowego</p> <p>zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach</p>	<ul style="list-style-type: none"> - dokument urzędowe - sporządzone przez właściwe instytucje w sposób przewidziany prawem, - niekwestionowane przez strony 	
1.1	<p>sprawozdania finansowe spółki</p> <p>analiza wiarygodności płatniczej</p> <p>Potwierdzenia przelewów</p>	<ul style="list-style-type: none"> - dokumenty sporządzone w sposób przewidziany prawem - niekwestionowane przez strony - potwierdzone zestawieniem transakcji 	

		bankowych, wyjaśnieniami oskarżonego;	
1.1	informacja z KRK odpisy wyroków protokół zatrzymania	- dokument urzędowe - sporządzone przez właściwe instytucje w sposób przewidziany prawem, - niekwestionowane przez strony	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	pierwszy	P. G.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W oparciu o poczynione ustalenia faktyczne Sąd uznał, że swoim zachowaniem oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Jego sprawstwo o wina w tym zakresie nie budzą wątpliwości.</p> <p>W ocenie Sądu analiza zebranych dowodów zestawiona z treścią postawionego oskarżonemu zarzutu skutkować musiała zmianą opisu przypisanego mu czynu i znalazła też swoje odzwierciedlenie w przyjętej kwalifikacji prawnej zachowania oskarżonego.</p> <p>Sąd uznał bowiem, wbrew stanowisku oskarżyciela, że po stronie oskarżonego nie zrealizował się zamiar popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. albowiem w oparciu o zebrane dowody nie sposób przyjąć, aby oskarżony w czasie podejmowania czynności zmierzających do uzyskania kredytu, w szczególności w czasie przedkładania sfalszowanych przez siebie dokumentów działał z</p>			

zamiarem niespłacenia kredytu oraz zamiarem osiągnięcia w taki sposób korzyści majątkowej. W ocenie Sądu do przypisania przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 k.k. nie uprawniały wyjaśnienia oskarżonego, którym Sąd dał wiarę, ani też obiektywne fakty wynikające z zebranych dowodów, w tym dokumentów związanych z działalnością prowadzoną przez oskarżonego.

W tym miejscu konieczne stało się zestawienie treści przepisu art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., w tym ewentualnej możliwości zbiegu tych przepisów. Ma to bowiem istotne znaczenie dla oceny zachowania oskarżonego i przyjętego ostatecznie opisu przypisanego mu zachowania i jego kwalifikacji prawnej.

Charakterystyczna konstrukcja typu czynu zabronionego określonego w art. 297 jest podstawą do kryminalizacji zachowań odpowiadających w pewnych wypadkach usiłowaniu klasycznego oszustwa z art. 286 § 1 k.k. Jest tzw. kryminalizacja zachowań na przedpolu naruszenia dobra prawnego chronionego przez przepis art. 286 k.k. Sposób redakcji znamion tego przestępstwa wskazuje, że jest ono przestępstwem o charakterze formalnym,

zatem dla jego realizacji nie jest konieczne wystąpienie skutku w postaci uzyskania kredytu i tym samym zrealizowanie znamion tego przestępstwa nie jest związane z wyrządzeniem przez sprawcę szkody majątkowej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24.06.2013 r., II AKa 188/13, LEX nr 1342397). Te uwagi są o tyle istotne, że w przypadku zakończenia zachowania sprawcy na przedłożeniu podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę albo nierzetelnego dokumentu bez uzyskania w ten sposób kredytu niejako w polu rozważań pojawiają się znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 k.k., ale też znamiona czynu z art. 286 § 1 w formie usiłowania. Taka sytuacja zaistniała także w przypadku zachowania zarzuconego oskarżanemu w akcie oskarżenia.

Analiza okoliczności złożenia wniosku kredytowego przez oskarżonego nie pozwala jednak na przyjęcie, że jego zamiarem było uzyskanie korzyści majątkowej oraz doprowadzenie banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. W związku z tym nie sposób także przyjąć, aby w związku z odmową udzielenie

kredytu zachowanie oskarżonego zrealizowało znamiona usiłowania dokonania oszustwa. „Warunkiem przypisania sprawcy przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. kumulatywnej odpowiedzialności z art. 286 § 1 k.k. wymaga wykazania, że w chwili przedkładania pracownikowi banku "sfalszowanego" dokumentu i następnie podpisywania umowy kredytowej, sprawca ten miał jednocześnie zamiar nieuiszczania rat kredytu.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 sierpnia 2013 r., w sprawie II AKa 262/13, LEX nr 1366070). Do przyjęcia po stronie oskarżonego zamiaru nieuiszczenia rat kredytu nie uprawniały ani wyjaśnienia oskarżonego, którym Sąd dał wiarę, ani obiektywne fakty wyłaniające się z analizy okoliczności sprawy, w tym chronologii wydarzeń i faktów zaistniałych już po odmowie udzielenia kredytu. Z wyjaśnień oskarżonego i wniosku kredytowego wynika, że działał on w celu uzyskania kredytu, co nie jest jednak równoznaczne z działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Niekorzystnym rozporządzeniem mieniem (usiłowanie) byłoby zmierzanie do pogorszenia sytuacji

majątkowej
pokrzywdzonego banku,
podczas gdy oskarżony
konsekwentnie wyjaśniał,
że nie chciał wyłudzić
kredytu, tylko chciał
przyspieszyć jego
uzyskanie i następnie
go spłacać. Co więcej,
pierwotnie złożył jedynie
wniosek kredytowy i był
przekonany, że z uwagi na
bycie klientem tego banku,
to wystarczy do uzyskania
kredytu. Dopiero w trakcie
weryfikacji wniosku
zażądano od oskarżanego
dodatkowych
dokumentów i dopiero
wówczas, przedłożył
podrobione dokumenty
bankowe. Ponadto
również przychody spółki
za rok 2020 potwierdzają,
że jej sytuacja finansowa
była dobra i ze sprzedaży
osiągnęła przychody netto
w kwocie 5 475 086,01
zł (Analiza wiarygodności
płatniczej). Okoliczność ta
nie potwierdza braku
obiektywnych możliwości
regulowania zaciągniętego
zobowiązania
kredytowego. Wreszcie
przeciwko uznaniu
istnienia zamiaru
wyłudzenia kredytu
świadczy zawarcie przez
oskarżonego w niespełna
3 miesiące później
umowy kredytowej w
innym banku i to na
kwotę o połowę wyższą
oraz regularna spłata
tego zobowiązania. W
oparciu o przywołane
okoliczności Sąd uznał,
że brak jest jakichkolwiek
podstaw do twierdzenia,

iż oskarżony działał z zamiarem doprowadzenia banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. W związku z tym Sąd przyjął, że przedłożenie przez oskarżonego przerobionych dokumentów było niewątpliwie elementem wprowadzenia w błąd co do swojej sytuacji finansowej, ale oskarżony uczynił to tylko w celu uzyskania kredytu, co zostało stypizowane w przepisie art. 297 § 1 k.k.

W tym miejscu Sąd wskazuje zatem, że nie każde wprowadzenie w błąd w celu uzyskania kredytu automatycznie skutkuje jednoczesnym przypisaniem przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Konieczne jest bowiem dla przypisania tego czynu ustalenia po stronie sprawcy zamiaru niespłacenia tego kredytu. Inaczej wprowadzenie przez ustawodawcę „szczególnego” przepisu art. 297 § 1 k.k. nie znajdowałoby swojego racjonalnego uzasadnienia. W przypadku oskarżonego nie sposób było ustalić po jego stronie owego zamiaru niespłacenie kredytu, stąd też konieczna stała się zmiana kwalifikacji przypisanego mu przestępstwa.

W związku z tym Sąd przypisał oskarżonemu dokonanie przestępstwa z

art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W oparciu o ustalony stan faktyczny nie ulega bowiem wątpliwości, że w celu uzyskania kredytu oskarżony posłużył się sfalszowanymi przez siebie dokumentami, które miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, bo jednym z dodatkowo sformułowanych warunków udzielenia kredytu, o jaki zwracał się oskarżony, było niezaleganie z płatnością podatku. Jednocześnie w związku z tym, że oskarżony działając w celu uzyskania kredytu użył jako autentycznego dokumentu fałszywego (podrobionego), Sąd przyjął właśnie kumulatywną kwalifikację przepisów art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. Taka kwalifikacja prawna oddaje bowiem dopiero cała zawartość bezprawia, która wynika z godzenia w dwa dobra prawne, tj. instytucje kredytu (pewność obrotu) i wiarygodność dokumentów (O. Górniok, Prawo karne gospodarcze. 2003; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6.12.2012 r., II AKa 426/12, KZS 2013/5, poz. 67).

Ponadto w ocenie Sądu okoliczności popełnienia przestępstwa, a przede wszystkim przedłożenia przez oskarżanego

<p>podrobionych dokumentów, nie pozwalają na przyjęcie działania w warunkach czynu ciągłego, zgodnie z kwalifikacją przyjętą w zarzucie. Jak już wcześniej wskazano oskarżony składając wniosek kredytowy w dniu 19 lipca 2021r. nie dołączył do niego podrobionych dokumentów, a uczynił to dopiero w uzupełnieniu wniosku w dniu 24 sierpnia 2021r. Zatem do popełnienia czynu z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. doszło właśnie w tej dacie i dlatego też Sąd dokonał zmiany i w opisie czynu, dotyczącej czasu jego popełnienia i w jego kwalifikacji, poprzez wyeliminowanie działania w warunkach czynu ciągłego z art. 12 § 1 k.k.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. G.	pierwszy	pierwszy	<p>Przy wymiarze kary Sąd w pierwszej kolejności uwzględnił dokonaną zmianę opisu i kwalifikacji prawnej czynu, która niewątpliwie wpłynęła na jego niższy stopień społecznej szkodliwości. Wynika to choćby ze znacznie łagodniejszego ustawowego zagrożenie za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k., niż za zarzucone oskarżonemu przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.</p> <p>Ponadto Sąd wziął pod uwagę przyznanie się oskarżonego do czynu, w tym wyartykułowane na rozprawie zrozumienie naganności tego zachowania.</p> <p>Z drugiej strony jako okoliczność obciążającą</p>

			<p>Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżanego, dostrzegając przy tym charakter czynów, za które został skazany oraz wymiar orzeczonych kar. Wszystkie te przestępstwa związane były z niedopełnieniem obowiązków sprawozdawczych spółek i wymierzono za nie kary grzywny, które skazany uiszczył.</p> <p>Wymierzona w ten sposób kara stanowi w ocenie Sądu właściwą reakcję karną na zachowanie oskarżonego, jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i zapewni przestrzeganie przez niego porządku prawnego.</p>
P. G.	drugi	pierwszy	<p>W oparciu o treść art. 69 § 1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary, uznając, iż zachodzą ku temu przesłanki określone w art. 69 k.k. W ocenie Sądu kara nawet warunkowo zawieszona spełni w przypadku oskarżonego swoje cele, a w szczególności zapobiegnie popełnieniu przez niego kolejnych przestępstw. Orzeczona warunkowo zawieszona kara w przekonaniu Sądu będzie oddziaływać na oskarżonego jako swoiste ostrzeżenie na przyszłość. Okres wyznaczonej oskarżonemu próby</p>

			<p>odzwierciedla charakter naruszonych przez niego norm prawnych. Tak orzeczona kara w ocenie stanowią właściwą reakcją karną na jego zachowanie.</p> <p>Wymierzona w ten sposób kara jest w przekonaniu Sądu karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i na podstawie zachowania oskarżonego po popełnieniu przestępstwa można wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną, skutkującą warunkowym zawieszeniem wykonania kary. Taka kara zrealizuje swoje cele zarówno w zakresie prewencji generalnej jak również jej cele wychowawcze.</p>
P. G.	trzeci	pierwszy	<p>Podstawą wymiaru grzywny był przepis art. 71 § 1 k.k. Zgodnie z nim, zawieszając wykonanie kary, sąd może orzec grzywnę, jeżeli jej wymierzenie obok kary pozbawienia wolności na innej podstawie nie jest możliwe. Orzeczenie grzywny nie było możliwe, albowiem oskarżony nie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i takiej korzyści te nie osiągnął. Sam przepis art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. także nie przewiduje kumulatywnego zagrożenia grzywną.</p> <p>Mając na uwadze konieczność realnej dolegliwości orzeczonej</p>

kary Sąd uznał, iż cechy takiej nie będzie nosić kara warunkowo zawieszona i dlatego w oparciu o art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę. W przypadku skorzystania przez Sąd z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczona grzywna stanowi w zasadzie jedyną realną dolegliwość pozwalającą odczuć choć w sferze materialnej naganność poczynań oskarżonego (patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29.07.1999r. II AKa 134/99 Prok.i Pr. 2000/1/19). Grzywna przewidziana w art. 71 § 1 k.k. zwiększa dolegliwość skazania, a ponadto przeciwdziała błędnemu mniemaniu, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jest przejawem pobłażliwości wobec sprawców przestępstw. Grzywna ta jest dodatkowym elementem zobowiązania sprawcy do określonego zachowania w okresie próby, a jej nieuiszczenie może być podstawą do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 24.02.2000r. II AKa 15/00 OSA 2000/9/65). Przy wymiarze grzywny Sąd wziął pod uwagę wagę i stopień naruszonych przez oskarżonego norm

			<p>prawnych. Wymiar tej kary jest reakcją na sposób naruszenia przez oskarżonego podstawowych zasad bezpieczeństwa obrotu prawnego i stanowić będzie rzeczywiście odczuwalną przez oskarżonego dolegliwość. Przy ustalaniu stawki dziennej Sąd wziął pod uwagę sytuację materialną oskarżonego w tym osiąganę przez niego dochody.</p>
	Piąty	Pierwszy	<p>Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby, czyniąc tym samym zadość obowiązkowi nałożenia jednego ze wskazanych w art. 72 § 1 k.k. obowiązków przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	Czwarty	Pierwszy	<p>Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny (realnie wykonywanej) zaliczono oskarżonemu okres jego zatrzymania, przyjmując przy tym przelicznik, zgodnie z którym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności</p>

		równoważny jest dwóm dziennym stawkom grzywny.
7.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
szósty	<p>Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na treści art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt. 3 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Na koszty te składały się: koszty informacji z KRK, ryczałt za wezwania. Opłatę wymierzono w oparciu o przepis art. 2 ust. 1 pkt. 3 (180 zł za karę do 1 roku pozbawienia wolności) i art. 3 ust. 1 (10% grzywny) ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.</p>	

6. <i>1Podpis</i>	

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z pouczeniem doręczyć prokuratorowi i obrońcy oskarżonego;
2. Kal. 14 dni od doręczenia